

Nieuwsbrief WereldTools Stichting WereldWijd

Veldreis naar Kenia en Oeganda

Beste lezer, dit is de tweede nieuwsbrief dit jaar over het project WereldTools van Stichting WereldWijd. De komende nieuwsbrieven staan in het kader van de veldreis die WereldWijd en IOM naar Kenia en Oeganda hebben gemaakt. Het doel van de reis was om met eigen ogen te zien hoe het met de terugkeerders gaat, wat hun verhaal is, en of de WereldTools kist en de financiële ondersteuning van IOM zinvol is geweest. In deze nieuwsbrief delen we het eerste van in totaal 15 verhalen.

Frank Katumba: onze kippenman

Eindelijk zijn we er; bij Frank, 'onze' Frank, de jongeman van inmiddels 35 jaar die een goed voorbeeld is van een duurzaam terugkeerproject. Gesteund met een WereldTools-kist vol gereedschap en een startbedrag van IOM heeft deze jongeman het gemaakt! Frank Katumba heeft na zijn terugkeer via WhatsApp altijd contact gehouden. De eerste foto's die hij stuurde waren van een paar kippen en een mand met eieren. Later werden de stapels eieren op de foto's groter en hij stuurde een filmpje wat in Nederland het journaal haalde!

En nu mogen we echt zelf gaan kijken. Als we met de auto aankomen, komt hij rustig aangelopen en stormt onze delegatie als kippen op hem af; we willen zijn verhaal uit eerste hand vernemen. En dat krijgen we, met volle overtuiging en veel enthousiasme. Eerst een korte rondleiding, waarin hij met twinkeling in zijn ogen uitlegt hoe hij zonder opleiding elke dag 80 trees van 30 eieren produceert. En niet alleen eieren en kippen, ook watermeloenen, mais en tomaten. Hij praat over 'off-season-farming', oftewel verbouwen buiten het seizoen, zodat je toch een goede prijs kunt

krijgen voor de groenten. Voor de rest van zijn verhaal gaan we er eens lekker voor zitten, wij op mooie houten krukjes en hij op de hangmat die hij nog vanuit Nederland heeft meegenomen.

Frank betekent veel voor zijn omgeving; met zijn nog steeds groeiende bedrijf helpt hij momenteel 7 mensen aan werk. Al schertsend zegt hij dat hij de directeur is en wijst naar een van de jongens die dan CEO (Chief Executive Officer) is. Maar iedereen werkt even hard; van het mengen van het voer tot het rapen van de eieren. In tegenstelling tot alle andere terugkeerders die we spreken en die ons vertellen dat ze het moeilijk hebben, hoor je Frank niet klagen. Hij vertelt over zijn tijd in de AZC's Winschoten en Musselkanaal en hoe hij naar Maastricht afreisde. Frank is van oorsprong loodgieter, maar zijn droom was altijd om een kippenboerderij te hebben. Met dat plan kwam hij bij WereldWijd en daar wisten we wel raad mee. Een generator, broedmachine, voerbakken, gereedschap etc. zat in zijn kist. En hij is ons eeuwig dankbaar. Dat het transport in dit geval enkele maanden duurde, was niet erg, want hij had in het begin tijd nodig om alles voor te bereiden. Een stuk land zoeken, een hok bouwen etc. Hij vertelt dat hij veel heeft geleerd van een boer in de omgeving van Emmen, waar hij vaak langsging als hij met de bus weer eens naar een verhoor moest. Hij is 5 jaar in Nederland geweest en heeft veel AZC's gezien, telkens wachtend op een uitsluitel voor verblijf. In die tijd zag hij veel mensen gek worden van het wachten, mensen die dagelijks naar de Aldi gingen om drank te kopen omdat ze er niet tegen konden. Frank kwam bij een kerk in de buurt van Ter Apel terecht, en zijn casemanager van het COA stelde hem regelmatig de vraag: "Wat ga je met je toekomst doen?" Frank herinnert zich zijn kamernummer nog goed, nr. 215, en dat is hetzelfde nummer wat Mandela ook in zijn gevangenis had.....

Uiteindelijk na 5 jaar was hij het wachten zat en nam het besluit terug te keren. Toen hij net in Oeganda landde, bleek hij in Nederland net een verblijfsvergunning te hebben gekregen. Hij heeft toen nog even gedacht om terug te gaan. Maar hij is blij dat hij is waar hij nu is, een selfmade-man. Uit zijn ervaring heeft hij veel wijsheid gehaald, die hij heel erg graag met anderen wil delen. Hij zegt: "Before you travel, think twice".

Als ik vraag of hij dit nog een keer hetzelfde over zou doen, zegt hij dat hij soms spijt heeft van zijn keuzes, maar hij heeft nu alles achter zich gelaten. Alles heeft zijn waarde gehad. Hij is helemaal gefocust op zijn bedrijf, houdt vrienden op afstand, want die willen van alles van hem hebben. Hij kijkt naar mensen in zijn omgeving die hij kan helpen en heeft ook contact met asielzoekers in Nederland en adviseert hen om terug te gaan en iets voor zichzelf te beginnen. Hij kan altijd gebeld worden voor advies, want hij is een ervaringsdeskundige. Hij wil best naar Nederland even op bezoek komen om zijn verhaal te vertellen. Maar alleen voor een bezoek! Wij zijn blij en dankbaar dat we hem mochten helpen en bezoeken. Als ik terug ben in het hotel appt hij me:

“I can't describe how happy I am today, that you have travelled 1000's of kilometers to Uganda to see me. This makes my journey and story more interesting. My dream has always been, you to have a physical look at my project. Tell your colleagues that am really happy”.

Na ons bezoek aan zijn farm nodigen we hem uit om in ons hotel een hapje te komen eten. Frank kan zo inspirerend praten over zijn farm en zijn kippen. “I love my chicken”, zegt hij. Hij vertelt dat hij laatst iemand had ontslagen omdat die tegen de kippen aanschopte. Ook vertelt hij met Wladziu uitgebreid over het maken van voer en legt hij uit dat hij de eieren niet per tree, maar vanaf minimaal 50 trees tegelijk verkoopt. Hij heeft drie grote kopers die de eieren zelfs naar Kenia en Sudan exporteren. Als landbouwer hoeft hij in Oeganda geen belasting te betalen, voor het werk kan hij goedkope dagloners inhuren, er zijn zelfs gevangenen die hij voor een prikje inhurt om het zware werk te doen. Zelf is hij nu 3 tot 4 dagen per week op de farm, de andere werkdagen is hij in Kampala om dingen te regelen en medicijnen voor de kippen te kopen. Op zaterdag wil hij het liefste rustig aan doen en bij zijn aanstaande vrouw en dochter zijn en op zondag gaan ze naar de kerk. Hij vertelt trots dat hij over twee maanden gaat trouwen in een van de grootste kerken van Kampala, de hoofdstad van Oeganda.

Frank denkt regelmatig terug aan zijn tijd in Nederland, hij wil op zoek naar die boer in Emmen, waar zijn beslissing om terug te keren begon. Dan kan hij hem laten zien dat hij het gemaakt heeft. Hij wil ook anderen die in Nederland zijn vertellen over zijn ervaringen en hen inspireren om niet te wachten tot er een verblijfsvergunning komt. Hij staat ook helemaal open om jongeren te trainen op zijn boerderij om zelf ook een (kippen) boerderij te starten. Vorig jaar heeft hij in Oeganda de krant gehaald omdat hij op zo'n jonge leeftijd al zo'n bedrijf heeft gestart. We beloven dat we zijn

nummer geven aan iedereen die iets wil weten over poultry farming en we zullen zijn facebookpagina delen: <https://www.facebook.com/Poultry-Farming-1740408642891967/> .

Hij vertelt nog een keer hoe waardevol alle gereedschappen van WereldWijd waren en hij gebruikt alles nog. Nu kan hij bijvoorbeeld zelf het kapotte kippengaas repareren en hoeft daar niemand voor in te huren. Ook het startkapitaal wat hij via IOM had, heeft hem goed op weg geholpen. We kunnen nog uren met hem doorpraten, de tijd vliegt voorbij en ik zie zijn ogen kleiner worden. Dat krijg je als het laat wordt en je in de ochtend weer om 4 uur op moet. Want, als je vroeg in de ochtend voert, dan leggen de kippen ook eerder. Als hij naar zijn eigen auto loopt (weliswaar op afbetaling, maar toch) maakt hij nog even de kofferbak open en laat alles zien wat hij van zijn boerderij mee heeft genomen voor zijn gezinnetje thuis: bananen, mais, kippen, papaya, houtskool etc... Hij stapt glunderend in en roept me nog even bij zich en vraagt of ik zijn project echt goed vind. Ik zeg “Yes”, geef hem een laatste high five en hij rijdt weg. We gaan allemaal weer verder en sluiten deze avond af. Waauw, Frank, wat zijn we trots!

Meer informatie

Meer informatie over WereldTools? Neem contact met ons op. Vraag naar Ed Peters of Matje Mattheij. Per mail: info@stichtingwereldwijd.nl of 043-4083122. Onze website is via de QR-code (hier links afgebeeld) te bezoeken of via www.stichtingwereldwijd.nl

Tekst & foto's Matje Mattheij – Rowana Duijcker (IOM). Dit project is financieel mogelijk

gemaakt door het Europese Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie (AMIF) en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) van het ministerie van Veiligheid en Justitie. Donaties aan Stichting WereldWijd zijn altijd welkom op rekening nummer NL55RABO0113203594, we hebben de ANBI-status. Wij zijn steeds op zoek naar goede gereedschappen en machines of pc's t.b.v. de terugkeerders. Voor meer informatie of aanmelden voor deelname aan een opleidingstraject of ondersteuning bij terugkeer kan vrijblijvend contact met Stichting WereldWijd opgenomen worden via: 043-4083122. info@stichtingwereldwijd.nl

AMIF, het Europees Fonds voor asiel,
migratie en integratie
Migratie in beweging

